

tenker paa en Omordning af de veterincere Forhold. Jeg skal ganske slutte mig til den ærede Ministers Ønske; jeg vilde i høj Grad ønske, at vi kunde komme til en Ordning af dette Forhold, ikke blot i Retning af Veterinarfysici, men i flere Retninger, og den Røegsygdom, vi have haft iaar, har vistnok henlebet Opmærksomheden paa Afskilligt i denne Retning, som man nok kunde ønske rettet. Medens jeg omtaler de veterincere Forhold, maa det maasse være mig tilladt at henlede Opmærksomheden paa noget Mærkeligt, som foreligger fra Dyr lægeforeningen her i Landet, en Forening, der, saavidt jeg veed, omfatter hele Landet. Denne Forening ønsker selv, at der skal stilles større Fordringer til denne Samsundsklasses almindelige Fordannelse og Jagdannelse. Den ønsker, at der skal stilles større Fordringer til deres Fordannelse, inden de komme paa Veterinar skolen, og ønsker, at ogsaa Uddannelsen paa selve Veterinar skolen maa blive fyldigere. Det er ret mærkeligt, at det er denne Klasse selv, der paafræver noget Saadant, og jeg tror, at det er værdt at lægge Mærke til. Det kunde jo være, at disse Fordringer ere begrundede i, at man andettsteds fra har faaet Erfaring for, at de danske Veterinærer ikke ere saa høit ansete, som man kunde ønske det. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, hvad jeg tror at kunne sige med Sikkerhed, at en dansk Veterinar, som med første Karakter og med al Ære har bestaaet Examen herhjemme, og som i Rusland har maattet underkaste sig en ny Examen, som Folk skulle, naar de ville ansættes der som Dyr læger, to Gange er falden igjennem ved denne af Mangel paa Kundskaber i bestemte Fag. Dette viser hen til, at den danske Uddannelse er en saadan, at man nok kunde ønske den gjort fyldigere. Dette ligger væsentlig i, at der paa Veterinar skolen gives Undervisning i pathologisk Anatomi og analytisk Kemi. Samtidig dermed skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at man i Sverige stiller større Fordringer, f. Ex. at man skal have Studentexamen for at tilstedses Udgang til Veterinar skolen, og der er i Sverige en Resolution, som siger, at danske Dyr læger ikke maa stedes til Pragis i Sverige, da deres Uddannelse ikke skjønnes at være tilstrækkelig fylbig. Til disse Bemærkninger skal jeg indstrænke mig. Det glæder mig, at den ærede Minister har begyndt at røre ved denne Sag, som Dyr lægeforeningen selv er stemt for at røre ved. Det er tilstrækkeligt for mig at have fremdraget Sagen og henlebet Opmærksomheden derpaa.

Naar man i dette Øieblik beskæftiger sig med Landbrugsforholdene og deres Forhold til andre Næringer, kan man ikke godt undlade at lægge Mærke til, hvad der er konstateret ved den sidste Folketælling. Naar ærede Medlemmer ville tage for sig den foreløbige Opgjørelse, vi have af Folketællingen, ville de se, at der foreligger ret mærkelige Forhold med Hensyn til Indvaanerantallets Forøgelse paa Landet og i Byerne. I de sidste 40 Aar er Stigningen i Befolkningen paa Landet aftagen forholdsvis, det vil sige: der har vel i de sidste 40 Aar været en Stigning i Befolkningen paa Landet, men den gaar forholdsvis nedad Aar for Aar, og i de sidste 10 Aar er Forholdet mellem Land og By blevet saaledes, at Befolkningen i Byerne er stegen $3\frac{1}{2}$ Gang saa stærkt som paa Landet. Man har tidligere ment her i Landet, at, naar man havde for mange Mennesker i Byerne, kunde man høre dem ud paa Landet og faae dem andragt der; men de faktiske Forhold vise jo, at det er Landet, der afgiver Befolkning til Byerne og er nødt til at gjøre det, naar det skal kunne føde sin Befolkning. Det kommer da an paa, om Byerne ere istand til at ernære Overfludet. Det er altsaa et Forhold, der fortjener Opmærksomhed. Det kan da siges med Ærie, som jeg før sagde, at vi ikke bør staa ubelukkede paa et Landbrugsstandpunkt; at Landbruget ikke bør være vort eneste Hovederhverv, turde allerede fremgaa af et flygtigt Blik paa disse Tal. Jeg tror ikke, der er Andet at gjøre, naar vi skulle beskæftige den vordende Befolkning paa en passende Maade, end noget mere end hidtil at lægge Vægt paa Industrien, end sund Industri, og det maa efter min Mening her i Landet nærmest og først være en Udvikling af Landbrugsindustrien, det er nemlig efter alle vore Forhold det Naturligste. Det følger af sig selv, at en Landbrugsindustri have vi allerede, den begynder tidlig af sig selv til en vis Grad, og den udvikler sig ogsaa, men det kan gjerne være, at den burde udvikles stærkere, og er der nogen Grund Maade at udvikle de økonomiske Forhold paa, da er det ganske vist ved saavidt muligt og i saa stort Omfang som muligt at forøble vore egne Produkter. Ved at forøble vore egne Produkter forstaar jeg at udbrage den bedste Del deraf. Den vil i Reglen være til Anvendelse til Menneskesføde eller til anden højere Anvendelse, og man vil i Reglen altid faae Afald tilbage, der gaar til Dyr s Ernæring, til Gjødning og deslige. Det, at man deler Produktet, vil i Reglen medføre Fordele. Vi have Exempler nok i den Retning. Jeg skal strax an-